

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/102/2016
Identifikačné číslo spisu:	7112207231
Dátum vydania rozhodnutia:	22.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7112207231.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Bytového podniku mesta Košice, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Južné nábrežie č. 13, IČO: 44518684, zastúpeného JUDr. Jozefom Göblom, advokátom so sídlom v Košiciach, Jantárová č. 30, proti žalovanému H.F., bývajúcemu v L., zastúpeného JUDr. Milanom Knopom, advokátom so sídlom v Košiciach, Krmanová č. 1, o zaplatenie 4 165,34 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 18 C 4/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 21. januára 2016 sp. zn. 4 Co 231/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I rozsudkom z 15. marca 2013 č.k. 18 C 4/2012-23 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia 4 165,34 € z dôvodu, že v období rokov 2006 a 2007 užíval byt č. XX v L. na L.. 1 bez právneho dôvodu, konanie o zaplatenie príslušenstva zastavil podľa § 96 ods. 1, 2 O.s.p. a žalovanému priznal náhradu trov konania v sume 623,27 €. Žalobca podal proti výrokom tohto rozsudku o zamietnutí žaloby a trovách konania odvolanie.

2. Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 21. januára 2016 sp. zn. 4 Co 231/2013 rozsudok v napadnutých častiach potvrdil ako vecne správny (§ 219 O.s.p.) a vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca 16. marca 2016 dovolanie. Namietal v ňom vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., ktorej existenciu podľa obsahu dovolania vyvodzoval z nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne zisteného skutkového stavu, nesprávneho hodnotenia dôkazov.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie ako neprípustné odmietnuť; vadu zmätočnosti uvádzanú žalobcom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) považoval za nedôvodnú.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu, ktorým dovolateľ prejavuje vôľu, aby bol uskutočnený dovolací prieskum.

7.1. Dovolanie podané do 30. júna 2016, v prípade ktorého podľa vtedy platnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania (napr. pre nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania uvedenej v § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.) ani pre odmietnutie dovolania (napr. z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p.) vyvolalo procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

7.2. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy bol daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

8. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 6.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní, sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery prijaté v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

9. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

9.1. V danom prípade je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, dovolanie ale nesmeruje proti rozsudku so znakmi rozsudku, proti ktorému bolo dovolanie prípustné podľa § 238 O.s.p.

9.2. Za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania nebolo možné považovať nesprávne právne posúdenie veci, nedostatočne zistený skutkový stav, nesprávne vyhodnotenie dôkazov, ktoré nedostatky žalobca považuje za vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

9.3. K záveru, že nesprávne právne posúdenie nie je vadou podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. najvyšší súd dospel už dávnejšie vo viacerých rozhodnutiach - viď najmä R 54/2012, ako aj rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014.

9.4. Nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie navrhovaných dôkazov a ani nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu taktiež nebolo možné považovať za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania; najvyšší súd v tomto smere poukazuje na R 37/1993 a R 42/1993, ako aj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012.

10. Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

11. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.